

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Telegrafulu este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenunțarea se face în Săbiiu la expediția foiei pe afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretiul prenunțării pentru Săbiiu este pe anu 7 fl. v. a. ear pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru

Nr. 60 ANULU XXI.

Săbiiu, in 26 Iuliu (7 Augustu) 1873.

trn celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țieri streine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. cons. 692. 1873.

Cătra Parintii Protopopi și administratori protopopesci.

Inaltulu Ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune dto 18 Apriliu a. c. Nr. 9432, aduce la cunoscinti'a consistoriului nostru archidieceșanu, cumea §-ulu. 17. alu legel dietali IX. din anulu acest'a pentru limbre și competinție îndatoreșce pre preotimea tuturor confesiunilor, că toate casurile de mörte, indata ce le-a petrecutu in matricul'a mortiloru, sa le faca cunoscute antistiei comunale.

In urm'a acestei'a deci se insarcinédia PP. Protopopi și administratori protopopesci, că fără amanare se aduca această dispozițiune a legel la cunoscinti'a preotimei noastre spre sciintia și intocm'a urmare.

Săbiiu, din siedinti'a consistoriale ținuta in 12 Iuliu 1873.

N. Pope'a, m. p.

Archim. și Vicariu archiepiscopescu.

Nr. cons. 512.—1873.

Cătra Parintii Protopopi și Administratori protopopesci.

Inaltulu Ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune dto 20 Maiu a. c. nr. 11,835. impartășcesce acestoi Consistoriu archidieceșanu in copia barthia inalt. ministeriu reg. ung. pentru aperiarea țierei din 23 Apriliu a. c. nr. 11,461. prin carea se recerca Consistoriulu archidieceșanu a inviă pre preotimea noastră archidieceșana, că la estradarea de atestate de cununia pentru soldati și aperiatori de tiéra (honvéd) la cererea densiloru, — se insemneze totu-deun'a pre aceste atestate, resp. in loculu, unde se obicinuesce a se lipi timbrulu, scopulu atestatului cu cuvintele acestea: „Pentru ținerea in evidinția a soldatiloru“, (katouai nyilvántartás czéljából).

Deci PP. Protopopi și Administratori protopopesci voru avea a aduce această ordinațiune ministeriala la cunoscinti'a preotimei noastre spre sciintia și intocm'a urmare.

Săbiiu, din siedinti'a consistoriale ținuta in 12 Iuliu 1873.

N. Pope'a, m. p.

Archim. și Vicariu archiepiscopescu.

Nr. cons. 714. 1873.

Incunoscintiare.

Fiindcă locm'a pre tempulu prescriu pentru ținerea esamenelor de cualificațiune cade ținerea congresului nationalu bisericescu electoralu, asiă terminulu pentru facerea esamenelor de cualificațiune atātu in etialoreșce cătu și preotiesci, precum și pentru primirea tineriloru nostri la ascultarea studiiloru pedagogico-teologice in institutul nostru archidieceșanu sa amena pre 10 și următoarele dile ale lunei-loi Septemvre a. c. st. nostru, — ceea ce prin acest'a se aduce la cunoscinti'a publica spre sciintia și orientare, cu acea că toate cele-lalte dispozițiuni ale regulamentului adusu de sinodulu archidieceșanu din acestu anu cu privire la aceste esamene, precum și cele din ordinațiunea consist. din 30 Iuniu 1872 Nr. cons. scol. 181 referitoare la primirea in institutul archidieceșanu (Teleg. Rom. Nr. 55. 1872) romănu neschimbate.

Săbiiu, din siedinti'a consistoriale ținuta in 19 Iuliu 1873.

Consistoriulu archidieceșanu.

Escelenti'a Sea Archiepiscopulu și Metropolitulu Andreiu Baronu de Siagun'a.

(Urmare.)

Dara sa incetedia aici, căci de aru fi sa enumeru toate faptele și meritele acestoi archipastoriu din firu in peru, nu m'asi mai opri nici unu anu, și asiă dicu numai atât'a, ca in acesti 27 de ani ai archipastoriei sele, nu a fostu o di, nici o ora, nici unu minutu chiaru, in care presanti'a sea sa nu fi seversitu vre-unu bine pentru biserica, națiune și omenime. Elu si-a datu avere și-a datu odichn'a sufletului și a trupului, și-a datu inim'a, și-a datu totu, totu si-a datu pentru binele și fericirea acelor'a. Acest'a e o raritate, unu fenomenu rar și fără parechia in dilele noastre, și toc-m'a pentru aceea unu astfelu de archiereu 'lu vomu pute afla numai in tempulu celu classicu alu crestianismului, in tempulu unui Vasiliu celu mare, Gregoriu teologulu și Ioanu Gura de aur, și nu mai cu acesti trei lucriferi ai biserice și ai omenimei 'lu vomu pute asemena.

Acestea sunt fapte complinite, și unde vorbescu faptele, acolo amutiescu vorbele vina de ori și unde!

Acest'a este pre scurtu vieti'a Escelentiei Sele Parintelui Archiepiscopulu și Metropolitulu Andreiu Baronu de Siagun'a, dicu pre scurtu dara totusi indeștultoria, pentru că sa cunoscemu cine a fostu elu și ce margaritariu mare amu perduto intr'ensulu.

Din acestea vedemu ca Metropolitulu Siagun'a, in privinti'a bisericeșce a fostu unu archipastoriu, carele asemenea gradinariului bunu și intiepleto, spargendu tielin'a, cându veni la Ardelu, din pamentulu celu intiepleto lucrându și cultivându in cursu de 27 de ani, in sudorea setiei sele, formă o gradina mare și frumösa, o umplu cu totu felulu de agri și pomi, fructiferi, și acum la mörte ni-o lasă noue de ereditate; ca elu prin intiepleciunea sea și prin zelulu seu celu neobositu isbuti a adunä toate partile dismembrate ierasi la corpulu loru naturalu, la mam'a comuna, precum 'si aduna gain'a puu sub aripile sele; ca elu fu unu eliberatoriu, restauratoriu și organisatoriu alu biserice sele celei asuprite și subjugate.

Metropolitulu Siagun'a in privinti'a nationale se pöte dice, ca intreacă pre toti romăni secululu acestoi'a cu inaltimea spiritului și marimea faptelor; pentru ca nici unulu din cei-lalti romăni mari nu sparse tielin'a, că elu, — nici unulu nu creä din nimic'a, că elu, — nici unulu nu eliberä mai fără midilöce unu poporu din sclavi'a trecutului, că elu. Păna cându avu densulu caus'a nationale in mări-si, o conduse cu tota intiepleciunea și barbatia-i propria fără de a fi palitu cându-va vre-unu naufragiu. Ori-ce rezultate bune, ori-ce drepturi castigä națiunea romăna in decursulu acestoru 27 de ani, toate prin tr'ensulu se castigara, și fără de densulu nimic'a nu se facu, din câte se facura. De amu fi fostu norocos a ne conduce elu până in sfersitu, de-si pöte nu amu fi ajunsu aceea ce ajunseramu in cele bisericesci, dara celu putienu amu stä de sicuru de diece ori mai bine de cum stämu astadi in cele nationale. Voru veni momente grave, in cari vomu simti adencu lips'a Metropolitulu Siagun'a in afacerile noastre nationali.

Metropolitulu Siagun'a in privinti'a politica a fostu unu barbatu politicu și de statu de întâia marime, pentru ce parerile și sfaturile lui 'si și aveau trecere pre la toate autoritățile și locurile competente. Elu petrundea in obiectulu politicu cu o agerime rara. Elu in politica nu calculä cu factori ideali, chimerici, ci totu-deun'a cu impregiurările reali și pre acestea le și sciea folosi de minune.

Pentru aceea și secerä elu pre terenulu politicu rezultatele cele mai imbucurätorie. Dicu unii ca elu aru fi fostu și norocosu in multe. Pöte fi și acest'a; dara totusi sa nu se pörda din vedere, ca a se sci folosi cine-va de norocu, inca e o maiestria. Dicu ierasi altii, ca reposatulu Metropolitulu avu unu mare norocu, încätu pentru rezultatele intreprinderiloru sele, cu schimbarea impregiuräriloru din an. 1848. Inse impregiurările potu fi cătu de favorabili, ele trecu pre aci incolo, deca omulu nu le scie folosi. Reposatulu in Domnulu dicea de multe ori togm'a din contra, ca sa si venitu elu la Ardelu macaru numai cu 10—15 ani înainte de 1848, aru fi facutu minuni.

Metropolitulu Siagun'a in fine a fostu unu patriotu din cei mai buni, unu suditu credinciosu și loialu și unu aperiatoriu alu tronului și dinastiei.

Pentru acea și stetea elu in mare gratia la imperatulu și regele nostru. Meritele lui cele mari le recunoscä și Majestatea Sea decorändu-lu la a. 1850, cu ordulu Leopoldinu cl. II. la a. 1852 conferindu-i baronatulu și denumindu-lu de consiliariu intimu de statu alu Majestätiei Sele; la a. 1864 decorändu-lu ierasi cu ordulu corönei de feru cl. I; și la a. 1867, cu ordulu leopoldinu crucea cea mare, — apoi denumindu de membru la senatulu imperialu inmultitu, de membru pre vietiä la senatulu imperialu cas'a de susu, in fine devenindu membru alu casei magnatiloru la diet'a din Pest'a, și distingëndulu prin prea inalt'a-i atentiune la deosebite alte ocasiuni.

Metropolitulu nostru stetea și la straini, fără deosebire de nationalitate și confesiune, in mare stima și veneratiune. Acest'a stima și veneratiune și-o manifestara acei'a de nenumerate ori atātu de-a dreptulu fatia cu reposatulu la diferite ocasiuni, cătu și midilöcitulu prin diurnalistica, foi literare și opuri scientifiche varie, vorbindu și scriindu despre densulu că despre o celebritate europäna. Simpatiele acestea generale, se aretara in modulu celu mai invederatu chiaru și la mörte-i, prin doliulu comunu spontanu, prin trasulu clopotelorü pre la toate bisericile și prin participarea la ingropaciunea a tuturor claselorü societätiei sabiene, și prin necrolögele, multa pucinu esacte, ce ii se facura prin diurnale.

Iera biserice'a și națiunea? Acestea 'lu iubiau și-lu venerau cu pietate până la adoratiune. Nu se pöte negä, ca din partea onoru fii ai națiunei se facura incercări continue spre a seduce opiniunea publica fatia cu reposatulu nostru metropolitulu, cautändu alu suspitiönä, a-lu discreditä și depopularisä sub diferite preteste, infaciasindu-lu cându că serbu de nationalitate, cându că magiaronu, cându că despotu etc.; de-si elu, cum veduramu, se trase din un'a din cele mai de frunte familii romăne, de-si faptele lui suntu cele mai stralöcite adeveratu romănesci, și de-si elu de voia buna și din indemnulu propriu facu aceea, ce nu mai facu altulu: și de te puterea din mäna, introducendu vieti'a constitutionala bisericeșce, spre nimeria tuturor. Si atari incercări se facura din partea acelor'a, cari ne cum sa se pota asemena cu unu Metropolitulu Siagun'a, dara nici celu mai micu rezultatu pozitivu nu-su in stare a ne aretä din partele. Si cu toate acestea trebuie sa marturisimu, ca națiunea noastră romăna cătra nimenea n'a aretatü atät'a veneratiune, că cătra Metropolitulu Siagun'a. Ea 'si manifestä simtiemintele sele de recunoscintiä și multamire cătra facetoriulu seu de bine de nenumerate ori, in modulu celu mai expresivü și entusiasticu. Sa ne aducemu numai aminte de intempinarea lui la reintörcearea-i din Vien'a la a. 1849, — de primirea lui in Brasiovu că presiedinte alu asociatiunei transylv. romăne la a. 1862, — de denumirea lui de metropolitulu la a. 1864, — de iubileulu celu de 25 ani ai activitätiei sele in Ardelu, — de universal'a condolentia și participare la inmorten-

țarea lui, și de câte și mai câte alte ocazii ocazionale atât în Sibiul, cât și pe aici în diferite locuri. Ba erau timpuri, când chiar și inimiile lui pronunțate se vedeau constrinși a-i arăta respectul și a-i recunoaște eminentele calități și superioritatea.

Acesta a fost Escelenti'a Sea par. arhiepiscopu și metropolitu alu nostru Andrei Baronu de Siagun'a. Unu geniu, care că toate geniurile a trebuit să mōra, pentru că mai bine să se pōta cunoaște și preluat. Voru trece vēcuri, până cându biserica și națiunea voru fi fericite a-si mai avē unu alu doilea Siagun'a, iēra până atunci loculu ce-lu ocupā densulu neinteruptu va fi golu. Voru veni timpuri furtunose, cându vomu plānge amaru, și mai amaru decâtu acum perderea Metropolitului nostru.

Dormi în pace sufletu înaltu și nobilu! Și te odihnește în urm'a luptelor celor mari ce le ai luptat în viața. Fii securu, că lumea română te va glorifica și cu plăcere și va aduce aminte pururea de pre iubitul nostru metropolitu „**Andrei celu mare**”!

Cu acestea me simții datoriu fatia cu repozatulu, că unulu, carele de 17 ani avu onōre a me afla în nemidloci'a lui apropiare, scriindu cele ce le amu scrisu, din propi'a-mi știința și cunoștința.

Voiu mai reveni încă la repozatulu, căci elu ne lasă unu memorialu alu seu, plinu de acte și documente pentru tempulu archipastoriei sele, pre care că pre unu materialu interesant pentru istoria națională, nu vomu lipsi la tempulu seu a-lu da publicității.

Sibiul, în Iuliu 1873.

Nicolau Pope'a,
Archim. și Vicariu arhiepiscopescu.

Veni voru toti deputatii la congresu?

Asiā audim punendu-se intrebarea din mai multe părți, care intrebare unii o răspund, că știu despre unii seu despre alții din deputati, că nu voru veni, mai cu sēma din eparchiele sufragane, la congresulu electivu.

Este adevăratu că statutulu organicu prevede și eventualitatea acest'a. Asiā în §. 157. p. 4 dice: „Dēca ori din archidieceasa de o parte, ori din eparchiele sufragane de alta parte, s'aru arētā mai „multi membri alegatori, decâtu jumetate, atunci „prin sōrte se scot de la votisare din partea pre-„cumpanitōria atāti membri, cāti sunt de lipsa spre „a sustienē paritatea ambelor părți.”

Este mai departe adevăratu că caletori'a și fatigiuulu pentru multi din dd. deputati sunt nise sacrificiuri în tempulu de fatia nu nesimțite. Iose fiindu că sunt pentru prim'a ōra chemati de a funcționā la unu actu atātu de importantu, la unu actu, carele va remanē pentru seculu unu momentu însemnatu alu istoriei biserice și națiunei nōstre, credem că chiaru și pre lānga sacrificiuri înseminate fia-care membru alesu alu congresulu este obligatū moralmente a nu crutiā nici fatigiu nici alte sacrifici, dēca s'aru recere, căci dēca nu ne vomu apretiu noi drepturile nōstre cum sa pretendem apoi stimarea acestor'a din partea strainilor.

Credem că suntem de acord cu opiniunea cea generală a credinciosilor nostri din provinciā intrēga metropolitana, dēca vomu pune la inim'a fiacărui deputatū sântien'a misiunei și vomu pretinde dela fia-care că sa-o și implinēscā.

La casu inse cându unulu seu altulu aru fi împedecatu în unu astfelu de modu încātu sa-i fia prestu potința de a luā parte la congresu, atunci totu sântien'a cauzei credem că aru aduce cu sine, că de tempuriu sa abdica de mandatulu ce-lu are asuprasi și sa faca locu altui, care pōte satisfacē acestei înalte misiuni fatia cu biserica în momentulu acest'a pre care noi nu gresim dēca 'lu numerām între cele supreme.

În „Hermanslädter Ztg.” de ieri a apărut unu articolu intitulatū „Napoleonu III, Cuz'a și Siagun'a” cu privire la articolulu reproduș și de noi după „Auror'a Craiovei”, sub același titlu, unu articolu demnu de a fi citit și de publicatū nostru.

Este o mangaliere mare pentru noi cându vedem atari apretii chiaru în press'a neromână, apretii, cari mergu cu distingerea între merite și merite mai departe de cum le vedem distinse în press'a nōstra națională. Ne ținem de datoriința a reproduce și acestu articolu în unulu din nrii nostri viitori, pentru că publiculu nostru, și pōte

mai târziu istoricul nostru, carele se va ocupā cu periodulu strinsu legat de barbatulu celu mare alu biserice și națiunei nōstre sa aiba precātu se pōte adunate și parerile și apretiiile diverse ce s'au datu la ocaziunea mortiei sele asupr-i din cele mai diverse puncte de vedere laolaltă că într'o colecțiune.

Pōte că unele ni-au scapatu până acum din vedere sēu nu amu avutu încă tempulu și spaciulu spre a reproduce, inse după parerea nōstră este de lipsa, ba este de detorința că sa le adăgemu succesive pre tōte, căci după parerea nōstră tōte contribuē la însemnatatea cea nedisputabilă a activității înaltului defunctu.

Cu privire la alegerea urmatorului lui Siagun'a „Osten” scrie următoarele:

Unu telegramu din Sibiul ne spune, că consistoriulu metropolitanu gr. ort. de acolo s'a adunatu în 21 l. c. spre a se constatu despre conchiatarea congresulu electivu, care va avē sa alēga în loculu repozatulu Baronu Andrei Siagun'a unu nou Metropolitu alu romānilor gr. ort. — §. 157 din statutulu organicu alu Metropoliei gr. ort. determină, că consistoriulu metropolitanu trebuie să accelereze conchiatarea congresulu electivu astfelu, că alegerea Metropolitului sa urmeze celu multu în trei luni dela mōrtea predecesorului și acest'a determinatiune se basēdia pre canonulu 25 alu conciliulu ecum. IV. Deocamdata nu se pōte spune cu ōrecare prospectu numele candidatului, ce va avē onōre, a fi urmatorulu lui Siagun'a. Unii cred, că alegerea pōte atinge și pre unu laicu, și se provōca la acea impregiurare, că renumitul patriarhu Fotie încă au fostu unu laicu, carele în trei zile a ajunsu tōte gradurile sacerdotale și în urma fu alesu de patriarhu. Inse usulu tempului nostru eschide candidatur'a unui laicu totalu și asiā se pōte restringe cu cātu-va siguritate cerculu persōnelor, din care se va alege urmatorulu lui Siagun'a, la statulu clericalu alu biserice greco-ort. Mai aprōpe stau presiedintele consistoriulu metropolitanu din Sibiul și vicariulu generalu alu diecesei metropolitane gr. ort. archimandritulu Pope'a, după aceea episcopulu din Caransebesiu, I. Popasu și episcopulu din Aradu, Ivacicoviciu, celu din urma sa fia la regimul încātu-va o persōna grata. Multi sunt de opiniune, că aru fi mai rationalu și mai cu scopu, a pune pre vicariulu generalu Pope'a pre scaunulu metropolitanu, de ōre-ce densulu cunoșce mai cu tēmēu și mai acuratu că ori-care recerintiele diecesei, fiindu elu de mai multi ani unu „Alter ego” alu lui Siagun'a și substituindulu pre acest'a deplinu sub totu decursulu lungulu seu morbu.

Ce privesce influința, ce o va avē regimulu asupr'a actului de alegere, acest'a nu pōte fi decâtu indirecta, de vreme ce ori-ce influința directă e cu totul eschisa prin statutulu organicu sanctionat de Majestatea Sea în 28 Maiu 1869. După ius supremae inspectionis, ce-lu are corōn'a și pre care 'lu recunoșce și biserica gr. ort., e Majestatea Sea imperatulu îndreptatit, a delegā unu reprezentante în congresulu electivu, inse acestui comisariu imperialu nu i s'a concesu prin statutulu organicu nici celu mai micu dreptu, de a luā parte la delibatiunile congresulu seu la conducerea aceluia. Congresulu electivu se bucură de cea mai deplină autonomiā și nici unu factoru de stat nu-lu pōte împedecā. Totuși se intielege, că elu va intrebuintā această autonomiā numai asiā, că ea sa nu cauzeze nici statulu nici biserice, nici intereselor religiōse nici nationale, o pagubă.

După cum se spune, proiectulu de lege pentru arondarea comitatelor este mai gāt'a, și în sesiunea cea mai de aprōpe se va predā legislativei spre desbatere. „P. N.” dice, că elaboratulu acest'a conține reforme radicali în ceea ce privesc împartirea teritoriului. În părțile superiōre ale Ungariei se voru intrunī mai multe comitate, cu deosebire inse se voru face schimbări mari teritoriale în Transilvani'a. Regimulu astēptu dela proiectulu acest'a devenitu odalt lege o administratiune mai bună și mai eficientă; la tōtă intemplantarea împartirea acest'a noua teritorială va fi unulu din pasii cei mai momentuosi spre reorganizarea administratiunei publice.

„Pester Ll.” aduce în dilele aceste nise reflecțiuni fōrte interesante despre politic'a Austriei în orientu, cari dēca cugetām la referintiele cele intime ale foiei acesteia cu ministeriulu nostru de esterne nu potu fi trecute cu vederea.

Punctulu de manecare alu foiei pestane este înainte de tōte îndreptatū contr'a aceluia ce susu-

tienn, că îmbunătățirea referintielor între Vien'a și St. Petersburg e împreunată cu recēt'a referintielor între Austri'a și între Pōrt'a. Fōi'a pestane combate din tōte puterile parerea acest'a și arētă că ins'a-si Pōrt'a s'a apropiatū fōrte tare de cabinetulu din St. Peterburgu, spre a paralizā unii periculi ce amenințā orientulu.

În aceluiași articolu inse fōi'a pestane accentuēza unu semnificativu „inse”, carele este în stare să restōrne tōte afirmatiunile de mai înainte prin cari intaresce că relatiunile Austriei cu Pōrt'a sunt totu asiā de bune, și voru fi și în venitoriu precum au fostu mai înainte. Pentru că autoriulu articolului dice: inse Torci'a nu este numai din afara amenințată, și apoi desfășura icōn'a cea mai tristă a unei desperate situatiuni interne a imperiului turcescu.

Autoriulu articolului respectivu dice: „Acī batū că nise ciclopi o sōta de nēmuri și amenințā, pre lānga totu sprigiulu din afara, a scōte statulu din tētienile sele; acī domnesc o administratiune miserabilă, carea nutresce nemulțămirea și o maresce din di in di; în sferile regimului se schimbă persōnele și lucrurile că într'unu caleidoscopu, ce-lu potu vedē numai ochii aceluia se se îmbēa de opiu, acī și arētă neintielegerea colții; acī se vede labirintulu confusiunei din tōte impregiurările și referintiele. Cioe pōte fi asiā de nebunu să credă, că unu astfelu de imperiu pōrtă în sine garantiile esistenței sele, și care barbatu de stat va ignorā cu totul posibilitatea caderei unui edificiu (statu) putredu?”

Precum se vede, acī se pune o intrebare ponderōsă sortiei și i se da numai decâtu și răspunsulu, intielesulu intrebării acestei îmbracate în diplomatiā se pare că vrē se dica: Dēca va fi că iubitul nostru vecinu din sudostu sa li se intemple ce va omenescu, de ce sa ferēscā Ddiu, atunci noi suntemu binisioru de acord cu vecinulu din nord-ostu despre regularea eredității.

Să vedem ce primire va aflā enunțatiunea acest'a a foiei pestane în diurnalistica.

Ocupatiunea prussiană din Franci'a se afla în miscare — către casa. Preste vr'ō câte-va zile și celu din urma soldatu prussianu va parasi Franci'a. Bucuri'a e generală în tōtă Franci'a pentru acestu evenimentu.

Regimulu rusescu a ordonat estradarea jidanilor din Kiewu și a lasatū că acestu ordinu sa se eșecuteze. — În „Kiewianin” aflām date mai detaiate privitorie la această mesurā aspră publicată după rapōrtele oficiali. Preste totu locura în Kiewu aprōpe la 3000 judei, între cari 79 neguțiatori de corporatiunea prima, iēra ceia-laltu în preponderanță industriasi și meseriasi, afara de acesti'a 76 de studenți jidani frecuentara scōlele publice. — Dintre acesti'a numai 150 jidani primira concessiunea de a remanē în Kiewu, inse domiciliulu lor e restrinsu la anumite părți ale cetății. 130 se escortara, 300 se alungara, 2370 nu-si acceptara sōrtea, ci o luara la sanetōs'a. Nimenu nu va aprobā o atare mesurā draconică și nimenu nu va avē curagiulu să apere o atare procedere, ce contradice principiilor toleranței și umane ale secului XIX. Cu totu dreptulu potemu intrebā aice, ca de ce nu se vorbesce fatia de aceste procederi în Russi'a, despre apertorii cei cu gur'a mare ai iudaismului, cari neinteruptu agita și predica contr'a Romaniei, pre cându în această țieră nice nu se cugeta la o alungare a jidanilor? Sēn dōră au acesti eroi ai „aliatției israelite” curagiū numai faciā cu Romania cea mică, pre cându fatia cu Russi'a cea mare le pere coragiulu? Noi din partene suntemu pentru cea mai nerestrinsă egală îndreptățire națională și confesională. Noi condamnām ori-ce egemonia de rasă seu confesiune și precum loptām noi pentru egală îndreptățire politică a romānilor și a slavilor în Austri'a, togm'a asiā și din acele convicțiuni suntemu și pentru egală îndreptățire confesională a jidanilor în Romania. Dēca ne radicām vocea nōstră pentru aceea, că jidoviloru în Romania sa nu li se detragă nice unu dreptu publicu din motive confesionale, atunci noi suntemu numai consecinți și glasulu nostru se va ascultā și trebuie să se asculte, căci cu acea resolutiune și sinceritate pledām noi și pentru aceea, că romānilor din Austri'a sa nu li se detragă nice unu dreptu publicu din motive nationale. Dară acele diuare din Vien'a și Pest'a, care într'unu modu adevăratu fanaticu se obridu de apertorii ai jido-

vilor din Romani'a, calca principiul egalei îndreptăţiri în picioare, de ore-ce ele nu numai ca lauda ori-ce scutire de dreptu făcută românilor austriaci, ci din contra o saluta cu glasul viu de bucuria.

Intru adevăru, egal'a îndreptăţire, pre care o pretind jidovii din Romani'a, compete şi românilor din Austri'a şi noi nu pricepem, cum acele diuare şi acei politici cari întrevin pentru jidovii din Romani'a, aplaudă suprimerea românilor din Austri'a. Şi totuşi această scutire de dreptu, asupra căreia se plângu românii din Monarchia austriacă, e cu multu mai mare că aceea, carea s'a comisă contr'a jidovilor din Romani'a prin multu amintit'a lege pentru spirituose. Acesta lege determină, ca jidovii în comunele rurale sunt eschisi dela vinderea spiritușelor. Inse restringerea ce conține această lege nu e insuflată de motive nationale sau confessionale, ci din privință cătră natura comună a statului, ea aru lovi şi pre alții, cându acestia s'arū ocupă cu negociul spiritușelor în comunele rurale. Acesta restringere nu tientesco la jidovu suli român, ci la traficantele spiritușelor, carele e unu periculu pentru prosperarea morale şi materiale a comunelor rurale şi de acea trebuie îndepărtatu prin o lege dela terenulu, pre carele elu pôte causă dauna mare. E o templată, ca togm'a jidovii sunt aceia, cari se ocupa la ţiéra în Romani'a cu vinderea beuturilor spiritușe şi ca togm'a ei sunt loviți de restringerea, pre carea legea trebuia se-o introducea pentru a împedecă ruina populului dela ţiéra. Siguru statulu român nu luă această mesura, de nu eră necesaria şi necesităților statului trebuie sa se supuna toti cetățenii fără excepție. Pre pământulu ospitalu alu Romaniiei traiescu mai multi jidani că în Germani'a. Acolo aflara ei a două patrii şi nu numai pânea de toate dilelele ci şi o esistență placută şi stare bună. Deci amicii jidovilor aru avé detorință sa fia mulțămitori țierei, carea ofere favoritelor lorū asiă unu asilu placutu şi e precătu de negenerosu pre atât de neprecătu dela densii a blastemă şi batjocori țierei, ce adepostă şi nutresce sute de mii de jidovi. — Diuarele din Vien'a şi Pest'a facu jidovilor din Romani'a unu servitiu foarte reu prin aceea ca sustienu lupt'a publicistica neîntreruptă contr'a Romaniiei. „Amicii amicilor nostri sunt şi ai nostri amici“ dice unu proverb vechiu. Dăra totu asiă de adevărată e şi dicerea, ca amicii ne a micilor nostri sunt şi inimiile nostri.

Deca amicii vienesi şi pestani ai jidovilor din Romani'a se arăta cu atât'a patimă de inimi ai Romaniiei, atunci nu va întrelasă acest'a, a privi pre jidovii sei de inimi, căror'a nu le-arū poté în mesura deplină concede drepturi civile.

„Osten“

Cetimu în diuariulu din Augsburg „Allgemeine Zeitung“:

„Presedintele ministeriului austro-ungaru, comitele Andrassy“ are intenție a convocă la Vien'a o conferință din partea statelor riverane pentru a se detalia în ce modu are sa se sevarsieasca regularea Portiloru-de-Feră. Port'a va admite, fără îndoială, propunerile cabinetului vienes, dăra este încă întrebarea decă va fi asiă de lesne sa se castige Romani'a şi Serbi'a. Aceste state riverane au pastratu până acum în această cestiune o atitudine atât de importantă pentru densele, care dă sa se întielega ca negociările nu voru luă asiă curându unu sfersitu. În fine o asemenea conferință nu va puté avé locu decât în Novembre, şi până atunci se va face pôte ce-va mai multa lumina în această afacere, din punctulu de vedere alu Principatelor-Dunarene.“

„Cetimu în l' Indepedance belge“:

Apropierea alegerilor pentru noua parlamentu germanu produce o miscare destulă de pronunțată în favoarea unei politici nationale. Dăra opiniunea publică, prelutindeni unde se esprime cu indepedință, cere, că desvoltarea institutiunilor şi libertăților publice se fia condițiunea absolută a concessiunilor ce trebuiescu făcute simtiementului nationale: ea nu vré că, supu pretestu de a se favorisă unificarea, sa se atribuie imperiului o autoritate ale cărei limite constituțiunea nu le-a determinatu de ajuns şi că lips'a de unu ministeriu responsabil şi de alte garanții constitutionale se nu o pōta garantă în contr'a unor aspirațiuni dictatoriale. Acestorū preocupări, ce domnescu adi la mișcă-nopțe că şi la mișcă-di în Germani'a, le respunde „Correspondință provincială“, care se scie ca reflectă mai cu sēma ideile din regiunile cancelariei imperiale. Po-

litic'a natională, dice organulu principelui de Bismark, a creatu nou'a Germania, făcendu se cada barier'a ce desparția partea de mișcă-nopțe de cea de mișcă-di şi operându o fusiune patriotică între toate partilele. Correspondință provincială speră prin urmare ca nouele alegeri nu voru aduce în parlamentu decât omeni devotați acelor'a-si principie şi animați de acelor'a-si simtiementu nationale. Că se fia inse logică, trebuie se adauge ca concursulu acelorū partite nu 'lu va dobândi guvernulu imperiale decât cu condițiunea de a rămâne fidele misiunei sele şi că alături de nationalitate se asigure Germaniei, fără le preocupă, şi drepturile unei adevărate libertăți.

Scirile din Spani'a sunt mai bune de asta dată. Diuarele din Franci'a ne spunu ca ministeriulu actualu alu Spaniei desvōlta o mare şi laudabilă energia pentru reprimarea tuturor insurecțiunilor. De câtu-va tempu, nici nu s'a mai ivitu pre niciari vre-o nouă rescōla. Chiaru provinciile care au proclamat autonomi'a, prin acest'a n'au încetatu de a recunōsce autoritatea guvernului centralu. Singur'a localitate care stă cu totul opusă guvernului din Madridu este Cartagen'a, dăra acest'a este o excepție. Potiene sunt municipalitățile care au imitatū esemplulu ei: toate comunele rurale se supunu cu l'nisce stărei de lucruri stabilită de guvernulu din Madridu. Toate telegramele care arăta lucrurile sub o formă pre multu ingritōria sunt din sorgiote carliste, şi prin urmare pline de esageratiuni. Astfelu câtu-va depesi anunția ca minoritatea Cortesilorū aru fi aprobatu întrū toate procederea generalului Contreras şi aru fi decisu sa se retraga la Cartagen'a spre a înființă acolo unu guvern opus celui din Madridu. Proba inse că şi această scire nu este decât o nascocire carlistă, se vede din telegramele posterioare din Madridu, care spunu ca tota stâng'a tratēza cu drept'a sa voteze constituțiunea în totale şi se suspende şiedințele până la Octombro.

O telegrama din Perpignan, cu dat'a de 15 Iuliu, dă urmatōrea noută după scirile dela Barcelona:

Mai toti gendarmii, pre cari colonelulu Freixa îi luase cu densulu, s'an înapoiatu şi au fostu primiți de populațiune în aplause frenetice.

În camer'a comunelor din Engliter'a s'a făcutu o comunicatiune foarte importantă din partea guvernului, după cum cetimu în „Indepedintia belgica.“ D. Forster a presintatu unu bilu alu dlui Freyvan, care tinde a dă şi populațiunilor rurale dreptulu de houscheld suffrage — votulu proprietarilor de case — care nu se eserecitu adi de câtu de locuitori de prin orasie şi terguri. O asemenea propunere, care are de scopu sa transforme constituțiunea oligarchică a betraniei Engliter'e şi sa chieime la participarea guvernului țierei pre toate clasele populațiunei, eră naturalu se gasēsa adversari, cari se voiesca se o înlature sēu prin amenare sēu prin alte mijlōce mai dibace, nesprigindū-o, sub pretestu ca nu este completa. Dlu Forster inse a declaratū ca este partisanu personalu alu acestui bilu, degagiându cu totulu pre guvern, din care face parte, şi adaugendu ca şi dlu Gladstone, tîenutu în casa din caus'a unei indisposițiuni, sustiene şi d-sea înlinderea dreptului propus, fiindu că 'lu considera justu şi ca ori-ce amenare aru fi nepolitica.

Partid'a liberalu dăra va avé în alegerile viitoare unu cuventu de ordine: transformarea constituțiunei în sensu democraticu.

Terminându-si excursiunea din Germani'a, tîarulu Alessandro s'a reintorsu în Russi'a prin Berlinu şi Varsiovi'a, unde 'lu înlăni preste câte-va zile şi tîarin'a. Archiducele Albert salută pre tîarulu la Varsiovi'a, în numele imperatului Austriei şi asistă la o mare revistă militaria ce se dete cu acea ocaziune. Din Varsiovi'a, tîarulu şi tîarin'a au pornitu deadreptulu la St. Petersburg.

Eata alu patrulea articulu din „Federatiunea“: **Metropolia veduvită a românilor greco-orientali.**

VI.

Venim a închiei seri'a meditatiunilor nōstre asupra cestiunei puse în fruntea acestorū articuli; cătră cele insirate până acum'a pucim mai avemu sa adaugemu.

Dupace Archiepiscopulu şi Metropolitu alesu cu majoritatea absolută a voturilor se proclama

prin comisariulu congresualu, actulu de alegere subscrisu de presedintele şi notariulu generalu alu congresului se subterne Majestății Sele spre înlărire, şi congresulu ascēpta în p e r m a n e n t i a sosirea preînălței resoluțiuni de înlărire.

Din această dispozițiune a statutului org. urmădă de sine, ca Majestatea Sea în biseric'a autonomă a românilor greco-orientali nu posedă „j u s e l e c t i o n i s“, adică dreptulu de a înlări după placu pre ori-care dintre cei ce primira voturi în congresu, de ore-ce congresulu numai prănu lu şi resp. pre acelor'a 'lu subterne spre înlărire, care a înlăritu majoritatea voturilor.

Alta întrebare este: decă Majestatea Sea are dreptu ori ba a denegă înlărirea celui-ce a înlăritu majoritatea voturilor? Şi în acestu casu: ce are de făcutu congresulu? Lasămu sa răspunda la acest'a dlu Babesiu, redactorulu „Albinei“, care — precum se vede din reflexiunile sele făcute asupra articuliilor nostri — a alunecat şi acum'a ca totu-deună a tractă această cestiune cu îndătinat'a sea patimă şi cu o manieră batjocuriță şi a pretinde, ca românii gr. or. numai de acolo sa cēra consiliu, unde este, adică dela densulu, celu cu patent'a. Ni pare reu, ca i-amu făcutu superare prevenindu-i cu pertractarea cestiunilor, ce subversēdia la alegerea metropolitului, dăra d-sea sa binevoiesca a ne pardonă, căci fără a scire a si învoire a sea amu cūtezat a sulevă unele cestiuni de importanță şi a încercă resolvierea lorū după priceperea nōstră în spiritulu statutului org. şi — credemu — în interesulu creștinilor gr. or. români de cari îndreshnimu a ne tîenē şi noi.

După sosirea preînălței resoluțiuni de înlărire noulu Metropolitu, decă este Archiereu, se introduce îndată în scaunulu metropolitānu în şi prin congresu; iēra decă metropolitulu se alege dintre p r e s b i t e r i: atunci alesulu trebuie sa se supuna esamînării canonice prin s i n o d u l u e p i s c o p e s c u, care este compus numai din Archierei, şi aflându-se demnu, se hirotonesce şi se introduce în scaunulu metropolitānu, dăra nu mai multu în şi prin congresu, ci prin consistoriulu metropolitānu.

Decă celu alesu nu s'aru află demnu de înlătul oficiu, celu ocupa metropolitulu în biseric'a gr. or. atunci congresulu are sa alege altu Metropolitu.

Sa ne fia iertatu aci a mai atrage atențiunea cetitorilor asupra unei cestiuni ponderōse.

Amu auditu mai adese-ori a se face întrebarea, şi a se desbăte pro şi contr'a fără de a se şi poté capacită din destulu cei de părere contraria: decă în biseric'a gr. or. romāna de Archiereu (Episcopu, Archiepiscopu, Metropolitu) se pōte alege ori ba si unu mirēnu?

Cestiunea nu e nouă. Ea a ocupatu chiaru şi în templi cei mai vechi, în primii seculi ai creștinatției atât pre cei mai renumiți canonisti ai bisericiei greco-orientale, câtu şi pre canonisti temporilor mai de apoi de diferite confesiuni, dreptu acea a află adevăratulu în cestiunea acest'a carea a creatu pentru sine o literatură întregă, astadi nu mai pōte fi greu de resolviu.

Nu voim a enumeră aci enormele argumentari, ce s'au adusu înainte pro şi contr'a, nici fa-sele cele multe, prin cari această cestiune a trebuit sa treacă dela întemeierea creștinatției încōce, mai vertosu atunci, cându în biseric'a creștina carea la începutu eră numai un'a, apostolica, s'au veritu abuzurile cele multe şi prin aceste certele imense dogmatice, mai apoi despartirea bisericiei creștine în biserică orientala şi apusēna, acest'a iēra-si în biseric'a romano şi greco-catolică, reformată etc., voim numai a constată înainte de toate, că în toc-mai că unele dogme, asiă şi cestiunea sulevată adică: decă archiereu pōte fi şi unu mirēnu, prin diferitele confesiuni se esplica şi se practica în diferite moduri. Alcum se esplica acest'a la romano-catolici, altcum la greco-orientali şi iēra-si altcum la reformati, fia-care confesiune din alu ei punctu de vedere. Credinciosii bisericiei greco-catolice, de-si la ei capulu bisericiei este Pap'a dela Rom'a, în această cestiune sustienu parerea confesiunei greco-orientale. Pre firesce. Caus'a e: ca credinciosii bisericiei greco-catolice în toate cestiunile dogmatice şi rituale, afara de cele 4 puncte cunoscutu, au ramasu şi sunt şi astadi greco-orientali.

Cumca în biseric'a greco-orientala numai acele canōne au deplină valōre, cari s'au adusu în conciliile ecumenice înainte de a se formă biseric'a orientala şi apusēna: este prea bine cunoscutu, prin

urmăre și cestiunea sulevata are a se decide numai pe baza și în înțelesul canoanelor aduse în aceste sinode ecumenice, de ore-ce biserica gr. or., îndată ce se face despartirea bisericii în orientala și apusă, n'a mai recunoscut puterea obligatorie a sinodelor ecumenice, că s'au convocat și ținute în sinul bisericii apusene după totala despartire. De aici vine ca dela desbinarea bisericii creștine încôce în biserica orientala și apusă la greco-orientali nu se provoacă și nici ca se potu provoca la canoanele conciliilor mai prospete; pre cându apusenii dela desbinarea cea mare încôce au ținut mai multe concilii ecumenice și sinode particulare, la a căroru decisiuni s'a și provocat atât în cauze dogmatice cât și rituale.

Cu unu cuventu: în biserica orientala numai acele canoane au valoare obligatorie, cari s'au adus până la desbinarea generală, iera în biserica apusă au valoare nu numai aceste canoane, ci și cele ce s'au adus mai târziu dela desbinare încôce.

Ce dicu acum canoanele cele vechi relativ la cestiunea sulevata?

Canonul 10. alu Conciliului de Sardie'a vorbindu despre calificatiunea episcopului dice apriatu, ca celu ce vrea sa fie radiaatu la demnitatea de episcopu trebuie sa servesca mai înainte câti-va ani câ cantaretu, hipodiaton, diaconu și presbiteru; iera în concil. ecumenicu din Nice'a s'a spus apriatu, ca celu ce este chiamatu la demnitate de episcopu, trebuie sa fie necesaritu: Va se dica: celu ce voiesce a ocupa demnitatea de episcopu: trebuie sa fie:

- a) din tagm'a preotiesca;
- b) necesaritu.

Din aceste urneza acum de sine, ca

1) în biserica gr. or. pôte fi alesu de Episcopu (Archiepiscopu, Metropolitu) ori-care preotu necesaritu, fie acela preotu de prelate, vicariu protopresbiteralu (neamesnicu), protopresbiteru, asessoru consistorialu, Vicariu episcopescu ori episcopu;

2) nu se recere, că episcopulu sa fie calugeru;

3) nu face impedecare, deca alesulu episcopu în tempii de mai înainte a și fostu casaritu;

4) mireanulu, în înțelesu canonicu, nu pôte fi alesu de Episcopu.

Dovêda pentru aceste este și pracs'a bisericii orientale, și statutulu org.

Biserica orientala, chiaru și la români, pôte areta destule exemple chiaru și din tempii cei mai prospeti, spre întarirea parerei nôstre. Episcopulu Mog'a d. e. în Transilvania n'a fostu calugeru, Genadiu, Popescu ori Ratiu din Aradu negresitu unulu dintre acesti doi, deca nu me însiela memori'a, asemenea n'a fostu calugeri; Metropolitulu gr. cat. Siolatiu a fostu preotu casaritu, ba chiaru cu familia, dara firesce la alegerea sea a fostu dejă veduvu. De alta parte și statutulu org. spune apriatu, ca de Metropolitu pôte fi alesu episcopulu seu ori-care „presbiteru“, cerendu deadreptulu, că episcopulu, alesu de Metropolitu, sa se introduca îndată în congresu în scaunulu seu metropolitanu, iera presbiterulu are a se supune mai înainte la o examinare canonica înainte sinodulu episcopescu.

Despre introducerea (instalarea) unui mirenu statutulu nu face amintire nici cu unu cuventu, unu semnu, ca și statutulu org. presupune pe baza canoanelor susu atinse, ca mireanulu eo ipso nu pôte fi alesu de Metropolitu.

Dupa instalarea seu introducerea în oficiu, Metropolitulu celu nou are sa depuna Majestății Sele juramentulu de fidelitate.

Acêsta dispușione n'are — după noi nici o însemnatate canonica, ci numai politica; nici nu este ce-va nou în biserica orientala, de ore-ce episcopulu și mai înainte trebuia sa depuna juramentu, ca va fi credinciosu Majestății Sele Regelui, și casei domnitorie.

Cu acestea finimu seria, articiloru nostri despre metropoli'a veduvita a românilor gr. orient. Ne-amu silitu a clarifica cestiunea după potintia nôstra debila cu tota obiectivitatea și cu năsușintia de a contribui câtu și de puțin la consolidarea, bună înțelegere și susținerea legalității între români la alegerea Metropolitulu gr. or. Acum ori nici odată! Români gr. or. trebuie sa dovedesca atât a maturitate, câtă pretinde dela densii momen-

tositatea și sântienia cauzei, pentru carea au sa se adune la congresulu nationalu.

Unu deputatu congresulu.

Varietăți.

**** (Villa româna.)** În Retzney în prezentu se desgrăpa o villa româna, care s'a ziditu aici cu 1600 ani mai înainte. În lungime de 50 metri sunt murii în linie ôble și strâmbi, incaperi, apeducte, vase, sticle, pavimentu de mozaicu, pereți impleți cu picture, ce semana cu pereții vapsiți, desgrăpați în Pompei. Unelte de pamentu, (un'a cu inscripțiunea Firmianus) cheii de bronzu etc. și o moneta de a imperatului Aurelianus (270—275, d. Chr. ceea ce siervesce fôrte spre aflarea etății acestor ruine.

**** (Cutremuru de pamentu),** domnesce în Itali'a, încependu din 39 Iunie, causându mari spaime și pagube. În orasiulu Valence și biserica s'a ruinatu, și inca chiaru în momentulu, cându credinciosii se aflau în număr mare într'ens'a. Vr'o suta de inși au muritu sub ziduri.

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunii vacante, de alu 2-lea parochu la biserica ort. res., a SS. Archangeli din Satulungu, de clas'a 1-iu împreunate cu unu venitu anual de 1000 fl. v. a., se escrie prin acêst'a concursu cu terminu până la 30 Augustu a. c.

La acestu postu potu concura numai acei'a, cari pre lănga theologia au absolvatu celu putienu Gimnasiulu mare cu esamenu de maturitate, au depus esamenu de calificatiune înainte. Maritului Consistoriu archidieceșanu; au servitu celu putienu trei ani câ invetatori într'o scôla confesionala publica, seu câ diaconi seu preoti și s'au distinsu cu purtările lor morale.

Densii voru tramite Pré onoratulu Domnu Protopopu respectiv Iosifu Baracu în Brasiovu petitiunile lor providute cu documentele mentionate-lor recerintie, și cei mai calificati se voru prefera.

Satulungu, 19 Iuliu 1873.

(2—3) Comitetul parochiale.

Nr. 209/1873.

Concursu.

La scôlele centrale române ort. or. din Brasiovu se escrie concursu pentru ocuparea urmatorelor posturi:

1. Unu postu de profesoru pentru limb'a și literatur'a magiara la scôla comerciala și reala.

2. Unu postu de profesoru pentru music'a vocala la gimnasiu și la scôla comerciala și reala cu 10 ôre pre septamăna;

3. Doue posturi de invetatori adjuncti la clas'a întâi'a și a două paralela a scôlei normale (primarie) de baieti.

Cei-ce dorescu a ocupa unulu din aceste posturi, sa binevoiesca a adresa la subscris'a Eforia scolară — celu multu până la 20 Augustu (1-ma Sept.) a. c. — concursele lor insocite de documentele, prin care sa dovedesca:

a) ca sunt de nationalitate româna și de religiu-ne ort. or.; b) ca au conduita morala și politica buna; c) ca au calificatiunea receruta pentru postulu la care competișia. — La constatarea calificatiunei servesc ca normativa „Statutul Organicu“ alu metropoliei române gr. or. din Ungari'a și Ardelu și regulamentul prov. archidieceșanu pentru esaminarea profesorilor și invetatorilor dela scôlele române confesionale. — Competitorii, cari an seu esamene formale, seu o pracs'a scolară, voru fi preferiti.

Salariulu anualu pentru profesorulu de limb'a și literatur'a magiara este 800 fl. v. a. pentru celu de music'a vocala 500 fl. v. a. și pentru unu invetatoriu adjunctu 300 fl. v. a. prospectu de înainte și dreptu de pensionare.

Celu alesu de profesoru seu invetatoriu servesc anul primu de proba, iera după aceea se

denvesce definitivu, deca va fi depus esamenulu prescisu.

Brasiovu în 16/28 Iuliu 1873.

Eforia scôlelor centrale române ort. or.

(2—3)

Concursu.

Pentru ocuparea ambelor posturi de invetatori la scôla populara româna gr. or. din Preurbulu Brasiovului „Tocile“ se deschide prin acêst'a concursu cu terminu până în 20 Augustu st. v. a. c.

Cu fie-care din aceste doue posturi este împreunatu unu salariu anualu de câte 250 fl. v. a. ce se plateșce în rate lunare dela biserica.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au a tramite până la terminulu susnumitu concursele lor instruite în sensulu „Statutulu Organicu“ adresate câtra Pré onoratulu Domnu Protopopu 1-iu alu Brasiovului Iosifu Baracu.

Brasiovu, în 15 Iuliu 1873.

Comitetulu parochialu alu bisericii „Sf. Treimi“ de pe Tocile din Brasiovu.

Stefanu Cicombanu, presedinte.

(2—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postulu invetitorescu devenitu vacante la scôla confesionala greco-orientala rom. din urbea Fagarasiu se escrie concursu până la 15 Augustu st. vechiu a. c.

Emolumentele împreunate cu acestu postu sunt:

1. Salariu annale de 150 fl. v. a. solvindu în 10 rate anticipative.

2. Cuartiru liberu.

3. Gradina de legumi de 115 °□.

Doritorii de a ocupa acestu postu au a-si îndreptă recoursele lor instruite în sensulu statutulu organicu bis. adresate Comitetului parochiale gr. or. Rvdissimulu Domnu Petru Popescu în Fagarasiu.

Fagarasiu în 29 Iuliu 1873.

Petru Popescu, Ioanu Gram'a,
P. pp. Pres. com. par.

Ioanu Turcea,
notariu.

(2—3)

Concursu.

La scôla rom. populara gr. or. din Orastia se deschide prin acêst'a concursu pentru doi invetatori.

Emolumentele sunt:

Salariulu anualu pentru unulu câte 300 fl. v. a. cuartiru naturalu, 4¹/₂ orgii de lemne pentru incalditulu scôlei și câte unu pamentu aratoriu.

Doritorii de a ocupa vre-un'a din aceste doue stațiuni invetitoresci sunt avisati a-si asterno subscrisulu comitetu suplicelu lor adresate câtra dlu avocatulu Dr. A. Tincu presedintele comitetulu instruite cu documentele necesarie până în 15 Augustu a. c. st. v.

Cei ce voru documenta ca au servitu mai multi ani câ invetatori, cei ce sunt în stare a invetiă copiii la cântări în choru, precum și cei ce voru posiede cunoscintie pomologice voru avé preferintia la alegere.

Orastia, 14/26 Iuliu 1873.

În contielegere cu protopresbiterulu respectivu. În numele comitetulu parochialu.

(3—3)

Dr. A. Tincu.

Concursu.

La scôla capitala normala gr. orientala a tractulu Dobrei devenindu vacante doue posturi de invetatori cu câte 400 fl. v. a. salariu anualu, spre a căroru ocupare se escrie prin acêst'a concursu cu terminulu până la 15 Augustu a. c. st. v.

Competitorii la aceste posturi 'si voru tramite suplicelu lor instruite în sensulu Statutulu organicu, și adresate comitetulu protopresbiteralu la subscrisulu până în terminulu susu aretat.

Dev'a 12 Iuliu 1873.

Pentru comitetulu protopresbiteralu alu tractulu Dobrei.

Ioanu Papiu,
protopopu.

(2—3)